Zâmbet și lacrimă la o aniversare

(Grigore Constantinescu – 9 martie 2007)

Când pentru o tânără cu aptitudini se conturează opțiunea către arta dansului, firește există credința în iluzii și speranța că împlinirile nu vor întârzia. Abordarea rolurilor și evoluția spre măiestrie confirmă uneori aceste vise, pe un drum de muncă, eforturi și renunțări. Nu întotdeauna însă. Căci destinul de primă balerină, de „danseuse étoile”, este un privilegiu.

Așa cum îl reprezintă, în lumea dansului, artista sărbătorită joi la Opera Națională București – Ileana Iliescu. Omagiem acum decenii trăite sub aura dansului. Ceea ce este astăzi Ileana Iliescu nu face parte însă din iluziile primilor ani de carieră. Ea este o maestră care reprezintă simbolul unei epoci din arta baletului românesc. Rând pe rând s-au adunat roluri dorite, dansate și însoțite de aplauze. La timpul maturității, Ileana Iliescu a acceptat să devină pedagog în renumite centre coregrafice italiene sau portugheze, creator de spectacole coregrafice aplaudate de publicul francez, directoarea companiei de balet a operei bucureștene. Stăpână pe tainele dansului, ca tehnică, expresie și stil, Ileana Iliescu asista acum, înconjurată de admiratori de-o viață, la spectacolul cu „Lacul Lebedelor” de Ceaikovski, în viziunea coregrafică și regizorală a maestrului Oleg Danovski, spectacol în care, debutase în rolul Odette-Odile la începutul anilor '60, având ca partener pe Gelu Barbu. Un rol realizat pe scenă de peste 400 de ori! O mulțime de flori, omagiul ambasadelor și oficialităților ministeriale, o sală arhiplină au conferit momentului caratele de eveniment. Cred că zâmbetul vedetei era totuși umbrit poate de faptul că această capodoperă, în această versiune – dansată superb acum de Corina Dumitrescu, în compania lui Ovidiu Matei Iancu și Vlad Toader – va fi retrasă din repertoriul teatrului, după o jumătate de secol de săli pline și turnee de succes peste hotare. Rațiunile manageriale nu pot satisface condițiile oneroase puse de moștenitorii lui Oleg Danovski, determinând o astfel de renunțare tragică. „Baletul baletelor”, emblemă a companiei Operei Naționale, șirul de nume strălucitoare de interpreți, din care face parte sărbătorita, vor fi sortite uitării? Nimeni nu aștepta un asemenea deznodământ.

Ileana Iliescu, stea a baletului românesc, zâmbește mulțumind aplauzelor fierbinți. Dar există o lacrimă în colțul ochilor, spre un trecut plin de glorie, trăit cu partenerii de o viață, artiștii și publicul. Oare cum va fi viitorul, dacă renunțăm la capodopere?